

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Adam Jewgraf (spr.)
Sędzia SA:	Ewa Głowacka

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **P. K.**

przeciwko: **(...) Spółki z o.o. w S.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 21 stycznia 2013 r., sygn. akt I C 2260/12

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie i wniosek powoda o zabezpieczenie powództwa przekazać Sądowi Okręgowemu w Świdnicy do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Świdnicy oddalił wniosek powoda zabezpieczenia powództwa o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego poprzez zawieszenie postępowanie egzekucyjnego przeciwko powodowi. W obszernym uzasadnieniu orzeczenia Sąd Okręgowy ograniczył się szerokiego przytoczenia stanowiska powoda oraz równie szerokiego przytoczenia treści przepisów art. 730¹ k.p.c., art. 755§1 pkt 3 k.p.c. oraz art. 243 k.p.c. Nadto

w lapidarny sposób w dwóch ostatnich zdaniach uzasadnienia wskazał:

„Już brak uprawdopodobnienia roszczenia powodował oddalenie wniosku powoda

o zabezpieczenie, ale należy jeszcze wskazać iż powód nie uprawdopodobnił również interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Powód wskazał jedynie na to, iż Komornik Sądowy prowadzi egzekucję z majątku i wierzytelności powoda, co nie jest wystarczającym uprawdopodobnieniem interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Wobec powyższego Sąd orzekł, jak powyżej.”

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył powód domagając się

w pierwszej kolejności zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez uwzględnienie wniosku o udzielenie zabezpieczenia ewentualnie zaś o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. W zażaleniu powód zarzucił

naruszenie przepisów art. 730¹§ 1 i 2 w zw. z art. 736§ k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że powód nie uprawdopodobnił roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia oraz art. 328§2 k.p.c. poprzez brak wskazania podstawy faktycznej oraz wyjaśnienia podstawy prawnej postanowienia

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione.

Zgodnie z przepisem art. 730¹§1 k.p.c., udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Przepis ten określa merytoryczne podstawy zabezpieczenia, które wymagają uprawdopodobnienia, polegającego w postępowaniu zabezpieczającym, mając na względzie treść art. 243 k.p.c., na tym, że uprawniony winien przedstawić i należycie uzasadnić twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Uprawdopodobnienie odnosi się zarówno do okoliczności faktycznych, na których opiera się roszczenie i które powinny być przedstawione, a ich istnienie prawdopodobne w świetle dowodów oferowanych przez uprawnionego, jak i do podstawy prawnej roszczenia, która powinna być również prawdopodobna w tym znaczeniu, że dochodzone roszczenie znajduje podstawę normatywną. Roszczenie jest wiarygodne, jeżeli istnieje uzasadniona podstawa do przypuszczenia, że ono istnieje i jest wymagalne. Roszczenie powinno mieć również swoją podstawę prawną (choć jej wskazanie oczywiście nie stanowi obowiązku podmiotu ubiegającego się o udzielenie zabezpieczenia), albowiem roszczenie niezajdujące uzasadnienia w normie prawa materialnego albo sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego nie może być zabezpieczone. Uprawdopodobnienie może polegać na przedstawieniu dokumentów lub innych środków dowodowych, wskazujących na okoliczności faktyczne, z których wynika roszczenie (art. 243 k.p.c.). Uprawdopodobnienie, co nie może budzić wątpliwości stanowi słabszą formę niż udowodnienie (nie są więc np. wymagane niepodważalne dowody), jednak oznacza takie uzasadnienie zgłoszonych twierdzeń, które daje przekonanie o jego prawdopodobieństwie, a nawet pewność, będące wynikiem postępowania, zmierzającego do poznania rzeczywistości, ale bez zachowania szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym. Roszczenie jest zatem uprawdopodobnione, jeżeli prima facie istnieje znaczna szansa na jego istnienie. Argumenty te w znacznej mierze należy odnieść do obowiązku uprawdopodobnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego zaskarżone postanowienie zapadło w postępowaniu, w którym Sąd Okręgowy de facto nie rozpoznał istoty sprawy, tj. nie dokonał prawidłowej weryfikacji (a de facto jakiegokolwiek) merytorycznych przesłanek zabezpieczenia i to zarówno w zakresie uprawdopodobnienia roszczenia, jak też interesu prawnego w jego udzieleniu. Analiza uzasadnienia zaskarżonego postanowienia w sposób jednoznaczny prowadzi do wniosku, że Sąd Okręgowy ograniczył się jedynie do przytoczenia przepisów prawa i lapidarnego wskazania, że już brak uprawdopodobnienia roszczenia powodował oddalenie wniosku. Brak jednak w treści postanowienia wskazania, jakie konkretnie okoliczności w niniejszej sprawie doprowadziły Sąd I instancji do takiego przekonania, co niewątpliwie stanowiło w istocie brak jakiegokolwiek weryfikacji, czy roszczenie powoda zostało uprawdopodobnione. Można jedynie przypuszczać, gdyż nie wynika to z treści postanowienia, iż takie stanowisko Sądu Okręgowego było wynikiem interpretacji uprzedniego postanowienia tut. Sądu Apelacyjnego, którym uchylono wcześniejsze postanowienie Sądu Okręgowego w przedmiocie wniosku o udzielenie zabezpieczenia, i to także z powodu braku rozpoznania istoty sprawy. Stanowczo jednak należy podkreślić, iż taka interpretacja uprzedniego postanowienia tut. Sądu Apelacyjnego jest całkowicie chybiona i nieuprawniona. W jego treści nie przesądzono wcale, że roszczenie nie jest uprawdopodobnione, gdyż co oczywiste skutkowało to musiałoby zmianą ówczesnego postanowienia i oddaleniem wniosku, a nie jak to miało miejsce jego uchyleniem i przekazaniem do ponownego rozpoznania. Co więcej z treści w.w. postanowienia Sądu Apelacyjnego wynika, iż uchylenie nastąpiło z powodu braku pogłębionych rozważań, co do uprawdopodobnienia roszczenia i obligowało Sąd I instancji do ponownego przeanalizowania wniosku. Jak już wskazano takie rozważania i analiza wniosku,

w zakresie uprawdopodobnienia roszczenia przez powoda, przy wydawaniu obecnie zaskarżonego postanowienia nie miały miejsca. Taka sytuacja nie może zyskać aprobaty. Nie jest badaniem czy strona powodowa uprawdopodobniła roszczenie arbitralne stwierdzenie, które co więcej nie wiadomo o jakie podstawy zostało oparte, z którego wynika, że już brak uprawdopodobnienia roszczenia powodował oddalenie wniosku. Powyższe odnieść należy również do uprawdopodobnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Nie jest również badaniem spełnienia tej przesłanki jedynie arbitralne stwierdzenie, że okoliczności te zostały przez stronę wykazane, bez odwołania się do dokładnego (a nie ogólnikowego) stwierdzenia co wskazywało na uprawdopodobnienie lub jego brak interesu prawnego. Mając na uwadze powyższe nie sposób mówić o jakiegokolwiek weryfikacji spełnienia przez powoda przesłanek zabezpieczenia a tym samym rozpoznania istoty wniosku o udzielenie zabezpieczenia.

Ogólnikowość rozważań Sądu Okręgowego oraz brak dostatecznych ocen i argumentów rzetelnie konfrontujących treść stosownych przepisów prawa z realiami sprawy prowadzą do jednoznacznego wniosku, że zaskarżone postanowienie nie odpowiadało wymogom przewidzianym w przepisie art. 328§2 k.p.c. w zw.

z art. 361 k.p.c. i de facto nie było weryfikowalne w toku kontroli instancyjnej. Z uwagi na to koniecznym stało się ponowne uchylene zaskarżonego postanowienia

i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w celu prawidłowego rozpoznania wniosku na gruncie przywołanych przez ten Sąd przepisów, przy uwzględnieniu istniejącego w sprawie materiału dowodowego, treści samego roszczenia, argumentacji powoda dotyczącej podstaw jego powództwa oraz podnoszonych obecnie przez obie strony okoliczności.

Z powołanych względów Sąd Apelacyjny w oparciu o treść art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397§2 zd. 1 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę w zaskarżonym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd I instancji rozstrzygnie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, mając na uwadze fakt, że strona powodowa nie jest reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika (art. 108 § 1 k.p.c.).

MR-K